

एकाकिनीं रहः क्षीवां लब्धा दुर्लभयोषितं ।
 अप्रौढोऽनुपभुज्यान्यदिने दूत्यार्थयेत यः ॥ ४५८ ॥
 विभूतिं रभसावाप्तां यश्च सत्यज्य तत्क्षणं ।
 नीत्या कामयतेऽन्येद्युः शोच्यस्ताभ्यां परोऽस्ति कः ॥ ४५९ ॥ युग्मं ॥
 अथोत्पलकुले हिने स्थूलकम्बलवाहिनः ।
 अशृङ्गेक्षनिभा विप्राः समगंसत गोकुले ॥ ४६० ॥
 धूमनिर्दग्धकूर्चीनां राज्ञस्तांस्तान्चिकीर्षतां ।
 राज्यव्यवस्थोपन्यासस्तेषां चिरमवर्द्धत ॥ ४६१ ॥
 वैमत्येन मिथस्तेषां नान्यः कोऽप्यभ्यषिच्यत ।
 कूर्चाभाषणनिधूतैः स्वकूर्चशीवनैः परं ॥ ४६२ ॥
 राज्यार्हान्वेषिभिर्विप्रैः प्राप्तः स्वस्मृतिल्लृप्तये ।
 अवार्यतेष्टकाघातैर्मुग्धः कमलवर्धनः ॥ ४६३ ॥
 पञ्चषाणि दिनान्येव यावत् तस्थुर्द्विजातयः ।
 काहलाकांस्यतालादिवाद्यकोलाहलाकुलं ॥ ४६४ ॥
 उत्पताकध्वजच्छत्रशोभियुग्यार्पितासनं ।
 अशेषं पारिषद्यानां तावत् तत्रामिलद्वलं ॥ ४६५ ॥ युग्मं ॥
 स्वपत्नीं बन्धकीभूतामिवान्यवशवर्तिनीं ।
 वीक्ष्य राजश्रियं शोचन्नासीत् कमलवर्धनः ॥ ४६६ ॥
 पितृघातिवधूश्छन्नपुत्रराज्यार्थिनी ततः ।